

திருவேந்தாலை

Telegram : " GUARDIAN " JAFFNA.

1876-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

Telephone : No. 100.

வெள்ளிக்கிழமைதோறும் பிரசுரமாகும்

“கர்த்தர் நகுத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் கடிறவன் கணவிழிப்பது வியர்த்தும்”

70-ம் புத்தகம் 10-ம் இல. யாழ்ப்பானம் 1945-ம் ஆண்டு பங்காசம் 16-ந்திகதி வெள்ளிக்கிழமை—பிரதி சுதம் 5

அர்ஜியசிவ்டாக்ளாகப்
புதுமைகள் அவசியமா?

தபசகாலத்திலே கீறின்தவர்கள் தங்கள் எண்ணிக்கையற்ற பாவதுக்காரமங்களை நினைத்து அவைகளுக்காக மனம்நொஞ்சுவருஞ்சி மனஸ்தாபப்பட்டு, ஒறுத்தல்முயற்சிகளாகிய பலவித தபக்கிரைகளைப்புரிந்து, தங்கள் பாவங்களுக்குப் பரிகாரஞ்சிசெய்தல்வேண்டும். ஆனால் பாவங்களுக்குப் பரிகாரஞ்சிசெய்தல் மாத்திரம் ஈடேற்றத்தக்குப்போதாது. பலவிதமான புண்ணியங்களைச் செய்து நம்மைப் பரிசுத்தமுள்ளவர்கள் ஆக்குதலும் வேண்டும். ஏனென்றால், இரட்சனியம் அடைவதற்கு நாம் பரிசுத்தராக—அர்ச்சியசிஷ்டார்களாக வேண்டுமென்பதை மறந்துவிடப்படாது.

அர்ச்சியகிள்டர்களாக வேண்டுமென எாம் சொல்லும்பொழுது சிலர் ஆச்சரியப்படலாம். இவர்கள் ஆச்சரியப்படக்காரணம் என்னவென்றால், அர்ச்சியகிள்டதனம் எதிலே அடங்கும் என்பதையும் இவர்கள் முற்றும் தவறான எதிலே மடையவர்களாய் இருப்பதாகு சயமிக்க அற்புதங்களைப் புரிகிறவர். அழுர்வமான பலவேறு குச்சங்கை, அமைச்சல்லரியவனுக்கு அமைச்சல், இறைவரி உரியவனுக்கு இறைவரி செலுத்துவார்கள். உபசரிக்க வேண்டியவர்களை உபசரித்துச் சங்கிட பார்கள். உதவிபெறவேண்டிய அவசியத்துக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு உதவிபெறவார்கள். சகலர்மட்டி லும் நிதியுச்சகோதர அன்பும் உடையவர்களாகச் சிலிப்பார்கள்.

கிரிகைகளை
ஒட்டியா
தரித்துக்
த்துறவு
அரச்சுப்
ஆகுதல்
மென
விவர்கள் முற்றும் தவறாக விளங்கிக்கொ
செய்கிறவர்களும், மயிர்
ம, இருப்புச்சங்கிலிகளைத்
சைஅடிகளால் தமிழை வரு
னும் அல்லாத எனையோர்
ஷ்டர்கள், பரிசுத்தவான்கள்
முடியவேமுடியாத காரிய
இவர்கள் நடபடியால் தங்கள் உத்தியோகத்தை மகிழம்படுத்துவார்கள். தங்கள் உத்தியோகச் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகச் சுக்தையும், பெல்ளையும், வேண்டுமானால் உயிரைத்தானும் பரித்தியாகஞ்செய்வார்கள். சுயநலத்தைஅல்ல, மனச் சாட்சியையே மதித்துநடப்பார்கள்.

அ சியகிள்டர்களின் இராக்கினி மொனைத்துறையில், நேரமையைத்தான் மேலானதென்று கைக்கொள்ளுவார்கள். பூக்களுக்காக ஒருபோதும் உண்மைக்குப் பங்கமல்ன்டாக்க மாட்டார்கள். ஏவ்வித இருப்பதும் கண்டு

இழுமிடையை அடைந்தவராக்கய் தவவூரா—இந்தல்லகத்தில் சிவித்திருந்தபாழுது எவ்வித அற்புதங்களையும் செய்யவில்லை. ஸ்திரீகளிடமிருந்து பிறந்தவர்களிலே அர்ச். ஸ்நாபக யுவானிபாரிலும் மகத்தானவர் எவருமில்லையென்று நமது ஆண்டவர்தாமே சொன்னார்அல்லவா? இந்தஅருளப்பர் உலகத்தில் சிவித்திருந்தபொழுது எவ்வித

அறுபுதங்களையும் செய்தவர் அல்ல. அர்சு. சூசையப்பைப்பற்றியும் அப்படிச் சொல்லாரும். இவர்கள் எல்லாரும் அர்ச்சியகிஷ்டதனத்தில் உச்சகிலை அடைந்திருந்தார்கள். ஆகவே, அர்ச்சியகிஷ்டர்கள் ஆவதற்கு அற்புதங்களைச் செய்யவேண்டியதில்லை.

அன்றியும் அற்புதங்களைச் செய்த வர்கள் எல்லாரும் அர்ச்சியசிஷ்டவர்கள் அல்லவென்று ஆண்டவர்தாமே சொல்லியிருக்கிறார். கடைசிநாளிலே ஸிர் ஆண்டவர் முன்னிலைப்பிலேதின்று ‘ஆண்டவரே! உமது நாமத்தால் நாங்கள் பேம்களைக் கலைத்தோம், அற்புதங்களைப் புரிந்தோம்’ என்று சொல்லும்பொழுது ‘உங்களை அறியேன்’ என்று ஆண்டவர்ச்சுத்துவிலுவாரெனச் சீவிசேஷத்தில் வாசிக்கிறோம். ஆகவே, அர்ச்சியசிஷ்டர்கள் ஆகும்படி அற்புதங்கள் செய்யவேண்டியதுமில்லை; இவ்வுல்லில் அற்புதங்களைச் செய்கிறவர்கள் எல்லாரும் தட்டுது அர்ச்சியசிஷ்டர்கள் நூழல்ல.

காரியம் இவ்வாறு, உள்ளபடியே அரசுக்கிடக்கிட்டார்கள் ஆவதற்கு நாம் செய்யவேண்டியது என்ன? என்ன கன்தான் தங்கள் கீறிஸ்தகடமைகளை நிறைவேற்றுகிறோமல்லதுமாக்காதால் உண்மையிலே பிரச்சினைகளைகிடைவது முடியாத அரசுக்கிட்டார்கள்.

தற்பிரசாத சமாகமம், மன்றர்

தாத்தாவும் பிள்ளைகளும்

தமக்குப்பின்னால் திடீரென தாத்தாவந்து நிற்பதைக்கண்ட அன்றன் சட்டென எழுந்து நின்று, தோழர்களே! தாத்தாவந்து விட்டார், இதோ வந்து சிற்கிழர் என்று கூறியதே அவன் தோழர்கள் மூவரும் வெடிச்சப்தம் கேட்டு குருவிகள்போல் மலைத்துப் பரப்ரத்தனமூக்தார்கள். திகைத்துச் சற்றே பின்வாங்கினார்கள். சட்டென அவன்க்கண்டதாலே சொற்ப திகில்முதலாய் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது.

ஜோன்:—தாத்தாவை இருந்தாப் போலே கண்டதால் நானும்பயக்குத்தான் போனேன். என்ன டா அன்றன்! தாத்தா கொடுத்த சொக்கேள்ளற விழுங்குகிறும்; தாத்தாவுக்கு வரங்கி வந்த சுருட்டுகள் எங்கே?

அன்றன்:—அட்டா, நானும் புலாதி பில் மறந்து போனேன்; இந்தாருங்கோ தாத்தா, இதுகளைக் குடித்துப்பாருங்கோ, நல்லாய்கிருக்கோ வென்று

தாத்தா:—(குச்சிப்பெட்டியை எடுத்து ஒரு சுருட்டைப் பற்றவைத்து ஐந்தாறு புகைவிட்டு) அச்சா நல்ல காரமாய் இருக்கிறது; அன்றன்! தாத்தாவை நினைத்துத்தான் வாங்கவேக்காயா?

விக்ரர்:—உதிலும் நல்லசுருட்டு நான் தாத்தாவுக்கு நாளைக்கு வாங்கிக் கொண்டுவாழ்னே.

வந்துகூட்டுரை என்று அவர்கள் முகத் தைத்தடவி அன்பாக மொழிக்கார். சட்டப்பையில் கையைவைத்துச் சொக்களேற்றுகளைடுத்து புன்னுறுவு வோடும் அவர்களுக்குப் பகிர்ந்துகொடுத்து, சாப்பிடுமாறு கண்ணலே சைக் ஜேண்:—தாத்தா! நான் உங்களுக்கு நாளைக்கு நல்ல புகைபிலீயாய் வாங்குவத்துதாறேன். குடுத்துப்பார்த்து உந்தச் சுருட்டோ, அதோ எது நல்ல காரமென்று சொல்லுவங்கோ.

கிணை காட்டினார். அவர்களும் தாத்தா வின் முகத்தைப் பார்த்தவன்னைம் சாப் படுகிறார்கள்.

அன்றன்:—என்ன தாத்தா! நாங்கள் பாடிக்கொண்டு பராக்காய்இருக்க நிங்கள் பின்னாலேகாணுமல்லங்கு கள் எமாகக் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கின்களோ?

அன்றன்:—தாத்தா! அதெல்லாம் இருக்க, இந்தமட்டும் நிங்கள் எங்கே போயிருக்கிற்கள்; ஒளியாமல் சொல் அங்கே; தாத்தா எங்கேயோ தூரமான இடத்துக்குப் போயிருக்கார் என்று தான் நானும் நினைத்தேன். அவ்வாவிட்டால் அப்போதே வரமாட்டங்களா?

பரிசுத்தவாண்கள் ஆவதற்குக் கடமைகளை நிறைவேற்றவேண்டும். ஆனால் அவைகளைச் சரிவாநிறைவேற்றுவதற்கு ஜோன்-பாரடா அனரன்; தாத்தா நல்லாய்க் களைத்துப்போய் வந்திருக்கிறார்; அவர் எங்கேயோ துலைக்குத் தான் போற்றிருக்கிறார்க்கும்.

தாத்தா:—பின்னொக்களே ! நான் நேற் றப் பொழுதுபடக் கொஞ்சம் தூரமா ன இடத்துக்குப் போயிருக்கு சந்து முன்தான் வக்கேதன.

கச்சிசெய்வோம். அதிகார வல்லமை
யுடன் பிறர்களுக்கும் சங்கை மகிழை
யுடன் தாழ்மையும் பல்வேறு அலுவல்
கருடன் தெய்வீகப்பயக்குமிடம் உண்ணத
கிலையுடன் அடக்கத்துக்கும் உரிமைச்
சுதங்கரத்துடன் கூயங்கலவேறு ருப்பும்கீர்த்
திப்பிரதாபத்துடன் பிறரால் உண்டா
கும் நிக்காட்சனியமும் ஆகிய இவைகள்
லாம் எல்லே ஏங்களிடம் பரிசுத்த
தனம் ஒரு ஆன்மபக்குவுமாக விளங்
பிடிக்கின்றது. நூற்று நூற்று நூற்று

கன, ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்திவா மும். இப்படிப்பட்ட ஆண்மயக் குவத் திற்ருண் மேட்டிமை இல்லாத பெருங் தனமையும், விவேகமநிறைந்த உண் தான் போயிருந்ததன்.

மையும், அவத்திரமற்ற விவேகமும், படப்படப்பற்ற வேதவைராக்கியமும், மிதமிஞ்சிய துணிகரமற்ற தைரியமும், இழிவில்லாத தாழ்மையும், கோழைத் தனமில்லாத சாந்தகுணமும் விளங்குவதுமும் என்பது சிரமமாக இருக்கிறது.

வனவாகும். ஆதலால் இந்தத் தபசை காலத்தில் மேலே சொல்லப்பட்டதை கணோக் கருத்தாய்ச் சிந்தித்து எங்கள் கடமைகளைப்புரிந்து பரிசுத்தார்கக்கட வேண்டும்.

வோம். எவ்வள் கடமைகளைச் சரிவரா நினைவேற்றும்படி பரிசுத்தனத்தைத் தான் அதிகப்பாரமான ஆண்மைக்குவு மாக்குக்கொள்ளக் கடவோமாக.

அறிவித்தல்

திருப்பாடுகளின் காட்சி

மாரிசன்கூடல் அரசு. கயித்தார் முனீங்கிருந் ஆலயத்தில் பெரியவெள்ளி (30-3-45) அன்று நமது இரட்சகர் சிலுவைசுமப்பதுமதல் மரிப்பதுவரை மன அருட்சிக்குரிய விதமாய்க்காட்ட ஏற்பாடுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது.

P. T. James, O. M. I.

ಹಟ್ಟ. ಲೋಹಕುಗ್ರ

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1945-ம் ஆண்டு
பங்குனிமாசம் 16.ந்திகழி

யுத்தநிலை

அதிமேற்றிராணியாரின்
கண்டனம்

கொழும்பு அதிமேற்றிராவியான்
ஸர் அவர்கள் வத்தானோ அடி. அந்
தானியார்கலாசாலைப் பரிசுவிட விழு
லே பேசியபோது, கல்விமக்களிடார்
கத்தோலிக்கபாடசாலைகள்மட்டி நட
துகொள்ளும் முறையை வெருாகக்
ண்டனால்செய்திருக்கின்றார். மதிரீ
ரா கத்தோலிக்கபாடசாலைகளாக
ஈழியகல்விமுறைகளில்நின்று நக்கீ
குற்றிவிடவும், அவைகள் முச்சடாங்கி,
முக்கப்பெற்று, திருக்கொல்லப்படும்
லையை அடையும்படி செய்துவிடவும்
மனைக்குதிற்கிறுரெனும் சாரம்அமைய
ஷண்டவர் அவர்கள் கூறியிருக்கின்றார்
அவர் பேசியது வருமாறு:—

“ தன்னாலே இயலுமானால் இப்பாடு ராலிகளை மெல்லாம் அற்றறிந்து போகும் சடி செய்துவிடுவதே தனது போவலன்று அவர்தானே பிரசித்தமாக அறிக்கையிட்டிருக்கின்றாரே. இன்னைக்கும் அவரது விடாமுபங்கி இதுவரை இரு! இவ்விஷயத்திலே அரசாங்கச்சபாரின் மொனசாதனையும், அக்கறையற்றபோக்கும் அவருடைய எடுப்புகளுக்குப் பெருங்துணையாகின்றன. மதிரிமார்களின் வேண்டாவெறுப்பு நடக்கிறது நடக்கப்படும் என்றிருக்கு அவர்களுடையபோக்கும் கல்விமங்கியார் தனது அந்தியான கருமங்களை செய்துமுடிப்பதற்குப் பக்கபலம் ஆகிறன என்பதை நாம் பிரமிப்புதலு மிகுந்த மனோபிடையுடனும் காண்சேம்.”

“நாங்கள் வேதகலாபனை மத்தியிலே
யே இப்போது அக்ப்பட்டுக்கொண்டே
மென்பதை ஒருவரும் மறந்துவிட
படாது. ஒல்லாந்தர் காலத்திலே மு
னைருமிறை நிகழ்த் வேதகலாப்
யைக்காட்டிலும் இப்போது கல்வி
திரியார் முன்னணியில்லின் று நடாத
வருகன்ற வேதகலாபனை கூடுதலா
வஞ்சனையும், நச்சரவுத் தண்மை
உள்ளதொன்றுகும். மந்திரியார் உ^த
த்திமாரைக் கவர்க்கிழுத்து வசியப்படு
தும் வேதனங்களை இனிப்பாகப்போட்ட
எங்கள் சிறந்துவாத்திமாரைத் தன
துண்டிலில் அகப்படுத்தித் தனது
திய பாடசாலைகளைப் பலப்படுத்துக
ரூர். இது போதாதென்றால்,
தோலிக்க சிறுவர் சிறுமிகளுடைய
அவர்கள் பெற்றிருட்டயவும் மல
சாட்சியை விலைக்குவாங்கமுயன்
சலாரின்றி இலவசமாகப்படிக்கும்
தியா வெகுமதிகளை அங்குமிங்குமா
கொடுத்து, அந்த வித்தியாவெகு
கள் மந்திரியாரின் மத்தியபாடசை
களில் அல்லாது மற்றெந்தப் பாடசை
யிலும் செல்லாதென்றும் பறைசா
விட்டிருக்கின்றார்கள்வர்கள்
தை அள்ளித்துவிட்டு அனுமதிக்கப்படு
ஷந்த அரசினர் மத்தியபாடசாலைகள்

யுத்தம் ഒരുമുഴിവുക്കു വന്നതുവിഉമെൻ്റു നിന്നൈക്കുള്ളിട്ടമില്ലൈ. എല്ലാപ്പോൾ മുന്നൈകൾിലുമും ജോർമ്മൻസിയരിന് എതിരാഡ്പു ഓർമുഴിവുക്കു വരുക്കിവരാമയിലും ജോർമ്മൻസിയരിന് എതിരാഡ്പു ഓർമുഴിവുക്കു വരുമാട്ടാതു. ഏണ്ണനിലിൽ, ജോർമ്മൻസിയരിന് എതിരാഡ്പു ഇന്നുമുമ്പുമുമ്പുമുരുമുരാകവേ ഇരുന്തുവരുക്കിരുതു. കിലപുതുക്കണ്ണിലേ അവരുടെ കണ്ണിൽ ഇന്നുമുമ്പുമുന്നച്ചെന്ന രൂതാക്കിപ്പ് പെറുമ്പോൾ മുന്നൈക്കുള്ളിട്ടുവരുക്കുന്നു. എന്നുമും ജോർമ്മൻസിയരിന് ചേരിവിലും കല്വിമക്കിരിയാരിന് ചെലവില്ലാപ്പന്നാക്കണാക്കുകയും ഇന്ത്യയാളികളും കൂടുതോവിക്കരുക്കു ഒരു തരുമ്പുക്കു താണുമും ഉത്വമാട്ടാ. തിരുച്ചസബ്പാ ചട്ടപ്പട്ടിയും, ഇലങ്ങകൈ മേർന്നിരാണി മാര്പാശങ്കമും പ്രാകിത്തനും ചെയ്തിരുക്കു ചട്ടപ്പട്ടിയും കൂടുതോവിക്കരുക്കു താണുമും കിരുവർ കിരുമിക്കിലാക്കുകയും കൂടുതോവിക്കപ്പാടാണുകുക്കേ അല്ലാതു മർദ്ദു താണുമും പാടാണിക്കുള്ളിട്ടുവരുകുകുമും അഞ്ചപ്പു പാടാതു. തിരുച്ചസബ്പാ ചട്ടത്താണുമും

அண்மிவிட்டதென்பதை எவ்ரும்
க்கழுடியாது. ஆவேசத் துடன்
த்துவின்று அவர்கள் போராடுவ
யுத்தம் இன்னும் சிலகாலமந்தி
அங்குனம் நீடிப்பதற்குத்தக்க

“ஏத்தோவிச்சு பெற்றுக்கொடு வருகனால் தாழுமேத்தான் என்று மாத்திரம் அவர்களுக்குரிய சுதங்கிட கனை அழித்து அவர்களுக்கு ஆக்கிரமித்திக்கின்றார்.”

யாழிப்பாண் மேற்றுரைச்சன்
சேமலூப சங்கம்

சேமலாப தங்கம்

சமீபத்தில் வருடாந்த பரிசோதனை நடத்தப்பட இருப்பதால் சங்கதுவங்கள் தவர்கள் காலதாமதமின்றித் தவறாத வழியிடு எனப்படும் (பாஸ்) புத்தகங்களை இக்கந்தோருக்கு அனுப்பிவைக் குமாறு கீட்கப்படுகின்றார்கள். சிலுவை அங்கத்தவர்கள் தங்கள் சிலுவைப் பணத்தைப் பரிசோதனைகால எல்லையின் முன் கட்டிப் பற்றுச்சீட்டிப் பெற்றுக் கொள்ள முக்கிய கவனம் எடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம்.

கேள்வ காரியத்ரி

ஈக்கியவடன் பேர்போன நீக்கொ
லஸ் ஹோல்ஸ் என்பவரே. அவருக்
குக்கீழ் முன் களிக்கற்றுவக்த லற்றிமா,
கொலெற் என்பவர்கள் பின்திவக்த எவ்
கள் பாலியனுடனே ஒருநாள் சிநேகம்
பூண்டொழுகுவதைக் காண்போம்.

தொமஸ் மோறு மற்றமாணவரை எல்லாப்பாடங்களிலும் முந்துகிறவரா அர். ஆயினும் அவருக்குப் பதின்மூன்று வயது நடக்கும்போது அவரது படிப்பைசிறுத்திகருதினால்மோர்ட்டன் என்பவருக்குப் பர்சாராகனுயிருக்கும்படி இவர் கிரகத்திற்கு அவரை அனுப்பி வருக்கள். இது பழைய ரோமானிக்குள் விருந்த ஒரு வழக்கம். அதெப்படி மென்றால் வாலிப்பரைப் படைப்பமிற்கு அல்லது யாதொரு உத்தியோகம் பழகுவதற்குவைக்குமுன் இராசஅரண் மனையிலேயோ திருச்சபை அதிகாரி களின் தீலங்களிலேயோ சிறிது காலம் போக்கவிடுவது வாடிக்கையா யிருந்தது. பெரியோர்கள் மனைகளில் வசித்து சபைப்பழக்கம் கற்றுக்கொள்வது மேற்றமான கல்வியின் ஒரு பிரதானபாகமாகக் கருதப்பட்டது.

அர்ச. தொமஸ்
மேற்ப்பர் சரிதை

[ମୁନ୍ତରୋଟାରସି]

தொமஸ் மோற குழந்தையாயிருக்கையில் ஒருநாள் அவருடைய கைத் தாய் குழந்தையைக் கையிலேகொண்டு குதிரைமேலேறி ஒருஆற்றைக் கடக்கும்போது இடைவழியில் குதிரைதடக்குண்டுவிழ அவள் பயந்து குழந்தையைப் கரையிலுள்ள வேலிக்குமேலாக வீசவே அது அடுத்தவயலில் விழுங்கது. கைத்தாய் பின்புகரையேறி ஒடிப்போய்ப்பார்க்கவே, குழந்தையாதொன்றும் நடவாததுபோல சிரித்தவண்ணம் இருக்கிறதைக் கண்ணுற்றார்கள். எவ்வித ஆபத்திலேயும் நம்பிக்கையற் றுப்போகாமல் மலர்ந்தமுகத்தோடிருக்கும் இந்தக்குணமே மரிக்குமளவும் அவருக்கியல்பாயிற்று.

தொமஸ் மோறு பாலியபருவமட்ட தினர்.

நத்போது இலத்தின்கற்க லண்டனி மேலும் தாம எழுதப் பற்றான அர்ச். அந்தோனியார் பாடசா தேசசரித்திரத்தின் வீரவானைப்பற்றிப் பேசும்போது, தாம் கருதினால் வீட்டிலே பாலியலும் வளர்த்தகாலத்தை மகிழ்விடன் நினைவுக்குரும்போது நான் மீண்டும் ஓர் பாலியனைப்போலாகிறேன்

ஒரு அச்சிடும்வழக்கம் அங்நாடகளிலேதான் என்ற கூறுகளு.

துவங்கியிருந்தது. தொமஸ் மோறு உலகத்தில் உதிப்பதற்கு இருபத்திரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னேதான் உவில்வியம் கக்ஸ்றன் முதலுஶ்சக்குடத்தை அங்கரின் இரண்டு சங்கியாசமடங்களில் ஸ்தாபித்திருந்தார். இக்காலத்திற்குமுன் மடங்கள் மாத்திரம் கல்விக்களஞ்சியங்களாய் விளங்கின. அந்தமுற்காலங்களில் நெற்பட்டவர்த்தனர் பிரபுக்கள்தாழும் தாங்கள் ஏழு சிற்புகள் மின்ஹா சுங்கன் மரியா மற்புறத்தலை கருதனால் ஒருமுறை தம்முடன் விருந்துணவர்களோடு தமது பரிசாரகணைப்பற்றிப் பேசும்போது “மேசையருகில் காத்துநிற்கும் இப்பையன் மகா வியப்புக்குரிய ஒருமை தனுப் வருவதைப் பிற்காலம் சீவலே டிப்பவர்கள் கானுவார்கள்” என்றால் ஓள்ளபடி கருதினாலாண்டவர் தாதாபரிக்கும் பிள்ளையின் சமயோகிபுத்தியைடும் மனத்திடனையும் நன்றாமுடிடுக்கொண்டார்.

த்துவாசககபபயன்றுவது தங்கள் மாப்புவும் வைக்கு என்றெண்ணிக்கொண்டார்கள். எம் கதாநாயகின் காலத்திலேயோ கல்வி சுகலருக்குள்ளும் பரவத்துவங்கியிருந்தது.

“அடியாதநாடு படியாது” என்றவாறும் உபாத்திமார் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறதிலும்பார்க்க அடிக்கிறதிலேயே தங்கள் கெட்டித்தன த்தை அதிகம் காட்டிவந்தகாலம் அது. ஆயினும் தொழும்போதுக்கு ஓர் நல்ல உபாத்திபாட்டவந்து வாய்த்திருந்தார். அவர்மாரனில்லத்தின் இலக்கண நூல்கள் மட்டுடைக்கவேண்டும் அந்காட்களின் பாலிய தொழை வர்ணித்த சரித்திராகிற ஒருவர் ஏழுதிவைத்ததாவது; அவர் நதால்தினக் கேவிலினாயாட்டுக்காரரோ முன் ஆயத்தமொன்று மில்லாமல் “சுதியாய்ச் சேர்ந்துகொண்டு தாழுமொநாடுகபத்திரத்தை, தக்ரணத்திற்கேற உண்டாக்கிக்கொண்டு நடிப்பார். ஆடுநடிப்புமோ மிக்குதுதாகுலத்தை வலிக்கும். பழக்குதியவர்களின் விரியாட்டைப்பாரக்கிலும் அவருடை நவீனாக்குட்டம் அதிகசிறப்பாயிருக்கு

